

TVÅ

De tog alla vitt vin. Jag såg till att få gå ensam till baren så att jag kunde beställa "er billigaste öl, tack". Jag ville inte vara där men jag var tvungen att vara där. De är piffiga, lena och doftar gott och jag gick direkt från jobbet, med svettiga armhålor som jag marinerat i ett nytt lager av gammal hederlig deo. De börjar leka en lek. Eller för mig är det en lek men för dom är det på fullaste allvar. Leken heter: Saker man skulle göra när man har obgränsat med pengar, eller inte obegränsat med pengar men liksom stadigt, ja du vet stadigt, ja men ni fattar vad jag menar. Nääääämen, att liksom kunna gå ut och äta utan att det märks på kontot. Jaaaaaaa men preciiiiis, absoluuuut sååååå hiiiiimla sköööönt. Nääääämen för mig är det lite mer såhär, asså okej men jag behöver min vardagslyx och det är liksom mina naglar, asså jag menar vissa har ju att gå och vaxa sig som sin men för mig är det egentligen bara sålänge jag får göra mina naglar. Jaaaaa men preciiiiis, absoluuuut sååååå hiiiiimla sköööönt. Jag själv sitter och tänker på hur en vardagslyx för mig vore att kunna betala hyran och hela mitt inre krampar inför rädslan att frågan kommer bolla över till mig. Jag är redo att ducka, att springa - tills att någon räddar mig. Hanne brevid mig, utbrister plötsligt, hahahahaha herregud jag kan inte ens minnas senast jag var hos frisören och förblindad av känslan av lättnad och tacksamhet hör jag mig själv högt säga nääeeeejjj jag själv ägnade ju lunchpausen idag åt att ringa och AVBOKA min klipptid som jag hade imorn pga att jag inte har råd, hahahahaha. Skrattet delar jag och Hanne ett ögonblick men sen ekar det tomt. Fia tittar på mig med påklustrad värme och säger sen. Ha ha. Manda du är en sån bohem. Jag vet inte om hon syftade på mitt spretiga och extremt slitna hår eller det faktum att jag efter vad som ändå var barens billigaste öl nu har 73 kr på kontot. Aldrig har ett sådant vackert ord låtit så nedlåtande. De avslutar sina klirriga glas Chablis och jag häver ölen. Den kvällen gråter jag påvägen till tunnelbanan och där och då bestämde jag mig för att aldrig låta henne ta mig igen. Inte en jävla chans.